

Kraków
ul. Bożego Ciała 26

baz. pw. Bożego Ciała

Opis kościoła:

Jacek i Maria Łempiccy, *Święci w Polsce i ich kult w świetle historii*, Kraków 2008, str. 351, 352

więcej:

Stanisław Kazimierczyk - http://sancti_in_polonia.wietrzykowski.net/2s.html

Zespół klasztorny kanoników regularnych laterańskich przylega do placu Wolnica na Kazimierzu. Kościół został fundowany w 1340 roku przez Kazimierza Wielkiego. W 1405 roku Władysław Jagiełło osadził tu kanoników regularnych. Budowę pierwszego, gotyckiego klasztoru, rozpoczęto na początku XV wieku, później był on wielokrotnie przebudowywany i rozbudowywany.

W lewej nawie kościoła znajduje się renesansowy ołtarz świętego Stanisława Kazimierczyka. Ma on charakter mauzoleum. W wielkiej obramowanej słupami niszy znajduje się rodzaj ołtarza. W skrajnych częściach znajdują się posągi św. Jana Ewangelisty, a w środkowej przestrzeni alabastrowa płaskorzeźba Najświętszej Maryi Panny z Dzieciątkiem. Nad mensą ołtarzową aniołki trzymają drewnianą trumienkę Błogosławionego z 1755 roku, nad trumną umieszczony jest krzyż i lilie. O trumnę oparty jest portret Błogosławionego z tego samego roku. Obok ołtarza, na ścianie, znajduje się 11 obrazków wotywnych z XVI i XVII wieku przedstawiających sceny doznanych łask za przyczyną św. Stanisława Kazimierczyka.

OKŁADKA
SW. STANISŁAWA
KAZIMIERCZYKA
KANONIKA REGULARNEGO
LATERANSKIEGO
 UR. 27 IX 1433 R.
 W KRAKOWIE - KAZIMIERZU
 PO UKOŃCZENIU AKADEMII
 KRAKOWSKIEJ WSTĄPIŁ DO
 ZAKONU KANONIKÓW
 REGULARNYCH LATERANSKICH
 PRACUJĄCYCH PRZY KOSCIELE
 BOŻEGO CIAŁA OD 1405 R.
 TU BYŁ WYCHOWAWCĄ KLERYKÓW
 KAZNODZIEJĄ I SPOWIEDNIKIEM
 APOSTOŁ EUCHARYSTII, WIELKI
 CZCIECIEL CHRYSUSA
 UKRZYŻOWANEGO, MATKI BOŻEJ
 I SW. STANISŁAWA BP I M
 PATRON MIASTA KRAKÓWA
 ZMARŁ W OPINII ŚWIĘTOŚCI
 3 V 1489 R.
 BEATYFIKOWANY 18 IV 1993 R.
 PRZEZ JANA PAWŁA II
 KANONIZOWANY 17 X 2010 R.
 PRZEZ BENEDYKTA XVI

BOŻE, KTÓRY ZAKON
 KANONIKÓW REGULARNYCH
 SW. AUGUSTYNA
 I MIASTO KRAKÓW OZDOBIŁES
 WS PANIAJEMYMI ZASEUGAMI
 SW. STANISŁAWA
 KAZIMIERCZYKA
 SPRAW PROSIMY, ABY ON
 OREDOWAŁ ZA NAMI PRZED
 TWOIM TRONEM TERAZ
 I W GODZINIE NASZEJ ŚMIERCI
 JEHO BOWIEM RACZYŁ
 NAWIEDZIC W GODZINIE
 ŚMIERCI PAN NASZ
 JEZUS CHRYSZTUS
 ZE SWOJĄ MATKĄ
 NAJSWIĘTSZĄ DZIEWICĄ
 SW. STANISŁAWEM
 BISKUPEM I MECZENNIKIEM
 KTÓRY ZYJESZ I KROLUJESZ
 NA WIEKI WIEKÓW, AMEN
 MODLITWA z 1609 R.

Na ścianach kościoła wiszą cztery obrazy z XVII wieku, przedstawiające sceny z życia Błogosławionego. Postać jego widzimy również na feretronach i chorągwiach.

W klasztorze znajduje się szereg Jego obrazów.

Kult św. Stanisława Kazimierczyka związany jest ściśle z kościołem Bożego Ciała, gdzie spędził on całe życie. Początkowe nauki pobierał w szkole parafialnej przy tym kościele. Do klasztoru wstąpił zapewne w 1461 roku. Po rocznej próbie złożył tu śluby zakonne i przyjął święcenia kapłańskie. Po pięciu latach kapłaństwa został mianowany kaznodzieją, a następnie wychowawcą młodzieży zakonnej.

Zaraz po śmierci Błogosławionego zaprowadzono księgę cudów, oto niektóre z nich:

- Regina, żona sukiennika z Kazimierza cierpiała przez długi czas na pewne kobiece choroby i straciła nadzieję na poprawę. Ukazał się jej bł. Stanisław i powiedział „*Co tu leżysz w wielkiej trumnie niemocy, idź do grobu mojego i będziesz uzdrowiona, i powiedz też moim braciom, by nakryli grób kobiercem*”. Ta, wstawszy poszła do grobu, uklękła i została uzdrowiona.
- Pewnego dnia przyszedł proboszcz kościoła św. Leonarda wraz ze swoim ojcem, który wielokrotnie między ludźmi mawiał te słowa: „*Ja temu nie wierzę, aby ten kapłan zmarły u Bożego Ciała, którego człowieka uzdrowił albo jakiś cud uczynił, chyba bym sam na sobie tego doświadczył*”. Faktycznie dopuścił na niego Pan Bóg pewną chorobę gardła, że śliny przelykać nie mógł, ale gdy zaraz zaczął żałować takiego przeciwieństwa i uwłaczania świętemu, a poślubił się do grobu jego ze znakiem woskowym i przyszedł do grobu a tam poklękawszy, prosił odpuszczenia, zaraz przy tym pierwotne zdrowie odzyskał.

Spisano 42 przypadki „wielkiej słabości”, 17 uleczonych chorób oczu, 15 chorób nóg, 8 chorób rąk, 12 chorób dzieci, 5 przypadków ratunku w czasie ciężkich porodów wiele innych. Pierwsze podziękowania pochodzą z Krakowa, późniejsze z sąsiednich miejscowości a również od ludzi z dalszych stron, z Suchej, Opola, Lublina. Pisano wówczas: „*Po jego zejściu wiele niewiast nie posiadających dzieci zasługami jego u Boga uprosiły potomstwo, wiele też cierpiących będących w wielkiej obawie co do urodzenia aż bliskie śmierci z bólu jak i obawy wezwawszy Bożego Imienia, Najświętszej Panny i wstawiennictwa bł. Stanisława, w różnych czasach i miejscach szczęśliwie porodziły chwając Boga w Jego Świętych.*”

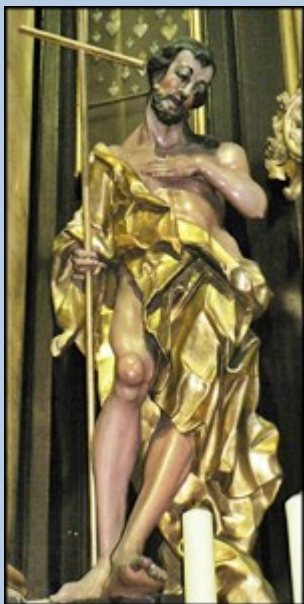
Pierwszy grób kamienny był nieco wysunięty ponad poziom posadzki, spoczywała na nim figura bł. Stanisława. W 1620 roku grób ten został rozebrany, a w roku 1632 zainstalowano obecny grobowiec-mauzoleum. Na grobie składano wota, najpierw woskowe, pierwsze metalowe zostało zawieszono w 1535 roku.

W 1553 roku Stanisław Kazimierczyk był patronem Bractwa Pięciu Ran Chrystusa i Najświętszego Sakramentu. W modlitewnikach tego bractwa znajdowały się pieśni,

modlitwy i litanie o Błogosławionym. Kult bł. Stanisława szerzył się tu w XVII wieku i latach późniejszych. W 1635 roku ufundowano lampę, która świeciła się w niedziele i święta. W jeden dzień tygodnia przy ołtarzu Błogosławionego odprawiana była Msza św., wiadomo o tym z ksiąg intencji mszalnych z XVIII wieku. Dzień 3 maja był uroczyście obchodzony, magistrat wydzielał pewną ilość prochu na salwy armatnie na cześć bł. Stanisława. W magistracie był sztandar z jego wizerunkiem noszony w procesjach ogólnomiejskich.

W XIX wieku jest wspominany w wielu publikacjach dotyczących kościoła Bożego Ciała, przeszłości naszego kraju, które miały na celu podtrzymanie ducha patriotycznego i religijnego Polaków.

Uroczyste obchody związane z osobą Błogosławionego odbyły się w kościele Bożego Ciała w rocznicę jego śmierci i w 500-lecie przybycia tu kanoników regularnych.

Zdjęcia: Jan Nitecki